

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Balázs Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kőhegyi György ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. február 25. napján kelt 6.G.40.021/2007/21. számú ítélete ellen a felperes által 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen az I. és II.r. alperesnek együttesen 120.000. (Egyszázhuszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 2008. február 25-én kelt 21. számú ítéletével a keresetet elutasította. A határozat indokolása szerint a felperes és az I.r. alperes között 2002. augusztus 30-án együttműködési megállapodás jött létre, melynek alapján az I.r. alperes kötelezettséget vállalt a felperessel szerződött labdarúgókkal való kapcsolattartásra, az új klubokkal, új játékosokkal történő kapcsolatfelvételre és a kapcsolat ápolására, a kijelölt sportklubokkal és külföldi érdekeltségekkel való kapcsolattartásra, illetve a felperes munkájának ötletekkel történő segítésére. A felperes vállalta, hogy az I.r. alperes részére teljeskörű támogatást, a kezdeti időszakban betanulási lehetőséget nyújt, átad részére minden, a munkájához szükséges információt, tájékoztatja a labdarúgással kapcsolatban befolyt bevételeiről, 2 db teljes kedvezményre jogosító vásárlói kártyát ad át a részére, a labdarúgással kapcsolatos ügyekben pedig együttesen döntenek. Megállapodtak a felek abban is, hogy a keletkezett nyereséget egymás közt egyenlő arányban osztják fel, a felmerülő szükséges költségeiket pedig közösen viselik. A szerződés határozatlan időre jött létre azzal, hogy azt 180 napos felmondási idővel bármelyik fél írásban felmondhatja. Emellett a felek azonnali hatályú felmondással is élhettek, ha a másik fél az érdekeit sértő tevékenységet folytatott, neki kárt

okozott, vagy viselkedése egyébként nem felelt meg az elvárhatónak, így pl. titoktartási kötelezettségét megszegte. Az I.r. alperes ugyanakkor kötelezettséget vállalt arra, hogy abban az esetben, ha a szerződést nem a felperes szerződésszegése miatt szünteti meg, vagy a megállapodás az ő szerződésszegése miatt - ideértve az azonnali hatályú felmondásra okot adó körülményeket - szűnik meg, úgy a szerződésben körülírt, vagy ehhez hasonló tevékenységet három évig sem önállóan, sem megbízottként nem végez. Vállalta azt is, hogy e szabály megszegése esetében 40.000. euró kártérítést fizet a felperes részére. 2006. május 18-án a felperes a szerződést azonnali hatállyal felmondta. Arra hivatkozott, hogy az I.r. alperes megsértette elszámolási kötelezettségét, a "A" labdarúgótól átvett pénzüsszegekből ugyanis 331.255.Ft-tal nem számolt el, továbbá nem adta le "B" sportoló szerződését a labdarúgó ligához, "C" sportoló szerződését pedig egyoldalúan felmondta. Az I.r. alperes a felmondást nem fogadta el, 2006. május 30-án a felperes jogellenes és etikátlan eljárására hivatkozással maga is azonnali hatályú felmondással élt. A felperes azonnali hatályú felmondását azonban nem volt jogszerű. "B" sportoló szerződésének a labdarúgó ligához való leadása ugyanis nem tartozott az I.r. alperes kötelezettségei közé, "C" két évre szóló szerződése pedig nem az I.r. alperes felmondása, hanem a határozott idő eltelte miatt szűnt meg. Azt, hogy a "A" labdarúgótól átvett pénzüsszeggel a felperes felé elszámolt volna, az I.r. alperes a perben nem tudta bizonyítani. A felperes azonban maga sem igazolta, hogy elszámolt volna a "D" labdarúgótól átvett pénzüsszegekkel. Emellett szerződéses kötelezettségeit maradéktalanul egyébként sem teljesítette, ugyanis vásárlói kártyát sem biztosított az I.r. alperes részére. Az együttműködési megállapodást tehát a szerződő felek mindegyike megszegte. Így a Ptk.4.§. (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel az azonnali hatályú felmondás nem jogszerű, a felperes a 40.000. euró kártérítés megfizetésére nem tarthat igényt. Az alperesek egyébként a perben - megtámadási jogukat kifogás útján érvényesítve - a 40.000. euró átalánykártérítés kapcsán a szolgáltatások feltűnő értékkülönbségére is hivatkoztak. E hivatkozást azonban az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta, mivel az alperesek a Ptk.236.§. (1) bekezdésében meghatározott, a megítélése szerint irányadó egyéves határidőt túllépték.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, és annak megváltoztatásával keresete teljesítését kérte. Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy a labdarúgók képviseleti szerződését az MLSZ Játékosügynök Licencszabályzat 13.§. (11) bekezdéséből kitűnően a játékosügynöknek, vagyis a jelen esetben az alpereseknek kellett benyújtaniuk a labdarúgó-szövetséghez. Abban az esetben, ha a szerződés benyújtására nem kerül sor, úgy a szerződés érvénytelen, vagyis annak alapján a játékosügynök nem jogosult díjazásra. Azzal, hogy az alperesek "B" sportoló szerződését a vele való előzetes egyeztetés nélkül nem nyújtották be, megfosztották őt a perbeli megbízási szerződés szerint neki járó jövőbeni díjazástól. Emellett, amint azt az elsőfokú bíróság is megállapította, az alperesek nem számoltak el a "A" sportoló által a részükre átadott pénzüsszegekkel sem. Mindezekre tekintettel az azonnali hatályú felmondás jogszerű volt. Ő maga ugyanakkor az együttműködési megállapodást nem szegte meg, a "D" sportoló által befizetett díj kapcsán ugyanis a megfelelő elszámolás a felek között megtörtént, a szerződésben hivatkozott vásárlói kártyák kibocsátására pedig egyáltalán nem került sor.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást lényegében helyesen állapította meg, és érdemi döntése is helytálló, határozatának jogi indokolása azonban módosításra szorul.

A felperes a perben módosított keresetét három kérelmet magában foglaló valóságos tárgyi keresethalmazatként terjesztette elő. Így egyrészt annak megállapítását kérte, hogy a 2006. május 18-án kelt azonnali hatályú felmondás jogszerű, másrészt azt kérte megállapítani, hogy a felmondást követően a szerződésben meghatározott tilalom ellenére az alperesek tovább folytatták tevékenységüket, harmadrészt pedig az alperesek 40.000. euró és járulékai megfizetésére való egyetemleges kötelezését kérte.

Megállapításra irányuló kereseti kérelemnek azonban a Pp.123.§-ából következően csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet. A konkrét esetben viszont semmilyen akadálya nem volt annak, hogy a felperes a felmondás jogszerűségére és a tevékenység továbbfolytatásának tilalmára hivatkozással az I.r. alperes marasztalását kérje; a 40.000. euró megfizetése iránti kérelmét a perben - a kért megállapítás mellett - ténylegesen elő is terjesztette. Így a megállapításra irányuló keresetnek nem volt helye; azt a Pp.123.§-ában foglaltakra tekintettel további vizsgálat nélkül el kellett utasítani.

A marasztalási igény elbírálása során pedig helyesen abból kellett kiindulni, hogy a 2002. augusztus 30-án megkötött szerződés alapján az I.r. alperes alapvető kötelezettsége a felperessel megbízási szerződéses kapcsolatban álló labdarúgók szerződéseinek gondozása, sportügyeik - képviselőjükben történő - intézése volt. E feladatait az I.r. alperes - "E" korábbi felperesi ügyvezető tanúvallomásából kitűnően - a felperes irányítása alatt látta el. Így a 2002. augusztus 30-án megkötött szerződésre alapvetően a Ptk. XL. fejezetében szabályozott megbízási szabályai az irányadók.

A szerződéskötést követő szabályváltozások miatt azonban - a felek előadása szerint - az egyes labdarúgók képviselőjében történő eljáráshoz az általuk a felperessel kötött megbízási szerződések nem voltak elegendőek, hanem ehhez FIFA engedéllyel rendelkező természetes személy játékosügynökökkel kellett szerződniek. Ezért a továbbiakban a felperessel szerződéses kapcsolatban álló játékosok az ilyen engedéllyel rendelkező II.r. alperessel is kötöttek sportmenedzseri szerződéseket. A felperes és az I.r. alperes közötti megállapodást azonban e vonatkozásban nem módosították, a II.r. alperes a felperessel közvetlenül nem került jogviszonyba. Az I. és II.r. alperesek pedig annak ellenére is egymástól elkülönülő, önálló és abszolút jogképességgel rendelkező jogalanyok, hogy a II.r. alperes az I.r. alperes ügyvezetője. Így a II.r. alperesnek az általa természetes személyként megkötött sportmenedzseri szerződésekkel kapcsolatos különféle intézkedései nem jelenthették a

felperes és az I.r. alperes közötti szerződés megszegését, és ennek megfelelően ez utóbbi szerződés felmondásának alapjául sem szolgálhattak.

"C" és "B" labdarúgók esetében viszont a felperes az azonnali hatályú felmondásában a II.r. alperesnek az e sportolókkal természetes személyként megkötött képviseleti (sportmenedzseri) szerződésekkel kapcsolatos magatartására hivatkozott. A felmondás ezért e részében semmiképp nem lehet okszerű, megalapozott. (A "C" labdarúgóval kötött képviseleti szerződés - amint arra az elsőfokú bíróság is helytállóan mutatott rá - egyébként sem a II.r. alperes felróható magatartása folytán szűnt meg.)

A megbízás teljesítéséért az I.r. alperest a labdarúgókkal kapcsolatos bevétel fele része illette meg. "E" korábbi felperesi ügyvezető tanúvallomásából kitűnően azonban a szerződő felek között a bevételek elszámolása során az a gyakorlat alakult ki, hogy a pénzüsszegek átadásáról, illetve átvételéről egymás között okiratot, átvételi elismervényt nem állítottak ki. Ilyen esetben viszont, azaz ha a megbízó olyan gyakorlatot alakít ki, arra utasítja a megbízottat, hogy az a megbízás teljesítése során hozzá befolyt pénzzel úgy számoljon el, hogy erről nem kap megfelelő bizonylatot, átvételi elismervényt, a megbízó az ítéltábla megítélése szerint a megbízás felmondására vonatkozó jogát ezt a helyzetet (vagyis azt, hogy a megbízott az elszámolás megtörténtét, a pénzüsszegek átadását az okiratok hiányában nem tudja megfelelően igazolni) kihasználva törvényesen nem gyakorolhatja; a felmondás ebben az esetben a Ptk 5.§. (1) és (2) bekezdésébe ütközik, visszaélésszerű joggyakorlást valósít meg.

A perbeli esetben - az elsőfokú bíróság által helyesen kifejtettek szerint - az I.r. alperes valóban nem tudta igazolni, hogy a "A" labdarúgótól befolyt bevétellel a felperes felé elszámolt volna. Az általa kialakított elszámolási gyakorlat miatt azonban a felperes az azonnali hatályú felmondást erre a körülményre - a már részletezettek szerint - jogszerűen nem alapíthatta volna; felmondási jogát tehát visszaélésszerűen gyakorolta.

Így az azonnali hatályú felperesi felmondás jogellenes volt; a felperes jogos ok nélkül zárkózott el a jogviszony további folytatásától.

Ez pedig azt jelenti, hogy a felek jogviszonya nem a felperes felmondása folytán, hanem a Ptk.313.§-a alapján szűnt meg (BH1993/447. és BH2005/258. sz. jogesetek). Így az alperesek, noha a sportmenedzseri tevékenységet nem vitásan utóbb is folytatták, a szerződés 7. pontjában kikötött 40.000. euró átalány-kártérítés (kötbér) megfizetésére megalapozottan nem kötelezhetők.

A marasztalási kereset alaptalansága folytán az ítéltábla az alperesek másodlagos, tartalmilag a kötbér mérséklésére irányuló kérelmét nem vizsgálhatta. Ezért csupán megjegyzi, hogy abban az esetben, ha a fél megtámadási jogát kifogás útján érvényesíti, a Pp. 236.§. (1) bekezdésében írt határidő - amint az a Ptk. 236.§. (3) bekezdése második mondatából is egyértelműen kitűnik - nem irányadó.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet - az indokolás módosításával - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban is pervesztes felperes a Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.78.§. (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró alperesek másodfokú perköltségét megfizetni. Az áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíj összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§. (2), valamint (5) és (6) bekezdései alapján a perérték és a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével határozta meg.

G y ő r , 2008. november 19.

Dr. Szalai György sk.

Dr.Farkas Attila sk.

**Dr.Ferenczy Tamás sk a
tanács elnöke
előadó bíró
bíró**

A kiadmány hitelül
kiadó: